

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2002

N:o 391—399

SISÄLLYS

N:o		Sivu
391	Laki kuluttajansuojalain muuttamisesta	2911
392	Laki takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetun lain muuttamisesta	2913
393	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2002 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta	2914
394	Valtioneuvoston asetus luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun asetuksen muuttamisesta	2917
395	Valtioneuvoston asetus kaavoitusmittausasetuksen 10 §:n muuttamisesta	2919
396	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus taksien reittitaksasta	2920
397	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus taksitaksasta	2923
398	Maa- ja metsätalousministeriön asetus ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä sekä maatalouden ympäristötuen koulutukseen liittyvästä tuesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	2926
399	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatalouden ympäristötuen erityistuesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	2930

N:o 391

L a k i

kuluttajansuojalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä tammikuuta 1978 annetun kuluttajansuojalain (38/1978) 5 luvun 22 §:n 1 momentti, 6 luvun 5 §:n 1 momentti ja 8 luvun 3 §, sellaisina kuin ne ovat 5 luvun 22 §:n 1 momentti ja 8 luvun 3 § laissa 16/1994 ja 6 luvun 5 §:n 1 momentti laissa 1072/2000, sekä
lisätään 1 lukuun uusi 2 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

2 a §

Tämän lain 3 ja 4 luvun säännökset sekä 6 luvun säännökset kotimyynnistä koskevat soveltuvin osin takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetussa laissa (361/1999) tarkoitettujen yksityistakaajien ja yksityisten pantinantajien sitoumuksia luotonantajille.

5 luku

Kuluttajankauppa

22 §

*Muun kuin myyjän vahingonkorvaus-
velvollisuus*

Jos tavarassa on 13 §:n 1 momentissa tarkoitettu virhe, tiedon antajan velvollisuus

HE 14/2002
TaVM 5/2002
EV 52/2002

Neuvoston direktiivi 85/577/ETY (31985L0577); EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 31
Neuvoston direktiivi 93/13/ETY (31993L0013); EYVL N:o L 95, 21.4.1993, s. 29

teen korvata ostajalle virheen vuoksi aiheutunut vahinko sovelletaan, mitä myyjän korvausvelvollisuudesta edellä säädetään.

6 luku

Kotimyynti ja etämyynti

5 §

Soveltamisalan rajoitukset kotimyyntissä

Tämän luvun säännöksiä kotimyyntistä ei sovelleta:

- 1) kiinteän omaisuuden kauppaa tai vuokraamista koskevaan sopimukseen;
- 2) arvopaperimarkkinalaissa (495/1989) tarkoitettua arvopaperia koskevaan sopimukseen;
- 3) vakuutus sopimukseen;
- 4) 10 luvussa tarkoitettua aikaosuu s asuntoa koskevaan sopimukseen.

Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

8 luku

Eräät kuluttajapalvelussopimukset

3 §

Palveluksen luovutus

Jos palveluksen kohde-esine on palveluksen suorittamista varten toimeksisaajan hallinnassa, palvelus katsotaan luovutetuksi, kun esine palveluksen tultua suoritetuksi on luovutettu tilaajan hallintaan. Muissa tapauksissa palvelus katsotaan luovutetuksi, kun se on suoritettu loppuun.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa annettuihin sitoumuksiin ja tehtyihin sopimuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 392

L a k i**takauksesta ja vierasvelkapanttauksista annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan takauksesta ja vierasvelkapanttauksista 19 päivänä maaliskuuta 1999 annetun lain (361/1999) 7 §:n 2 momentti ja
lisätään 38 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

7 §

Takauksen sovittelu

Yksityistakaajan antaman sitoumuksen sovittelusta on lisäksi voimassa, mitä kuluttajansuojalain (38/1978) 4 luvussa säädetään. Kohtuuttoman ehdon sovittelusta on muuten voimassa, mitä varallisuus oikeudellisista oikeustoimista annetun lain (228/1929) 36 §:ssä säädetään.

38 §

Kansainvälisesti pakottavat säännökset

Lakiviittauksen vaikutusten rajoituksistatapaauksissa, joissa kysymys on kohtuuttomia ehtoja koskevista säännöksistä, säädetään kuluttajansuojalain 4 luvun 5 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa annettuihin sitoumuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 14/2002
 TaVM 5/2002
 EV 52/2002

Neuvoston direktiivi 85/577/ETY (31985L0577); EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 31
 Neuvoston direktiivi 93/13/ETY (31993L0013); EYVL N:o L 95, 21.4.1993, s. 29

N:o 393

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2002 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 15 §:n 3 momentin ja 16 §:n 5 momentin sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 §

Yleistä

Maa ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan maksaa mehiläistalouden toimintaedellytysten turvaamiseksi mehiläistalouden kansallista pesäkohtaista tukea, jäljempänä pesäkohtainen tuki, vuodelta 2002 enintään 0,5 miljoonaa euroa siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *mehiläistarhaajalla* luonnollista henkilöä, luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai jakamatonta kuolinpesää, luonnollisten henkilöiden muodostamaa avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osuuskuntaa, osakeyhtiötä, säätiötä, julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, koulutilaa tai vankilatilaa, joka harjoittaa mehiläistaloutta;

2) *mehiläisyhteiskunnalla* Suomessa sijaitsevan, kesyistä mehiläisistä (*Apis mellifera*) koostuvan emon, työmehiläisten, sikiöiden ja mehiläisten hoitamiseen tarvittavan pesäkaluston muodostamaa kokonaisuutta; sekä

3) *toimintapisteellä* rakennusta, rakennelmaa tai suojaa, jossa voidaan tehdä sadonkorjuutöitä ja kaluston kunnostustöitä tai varastoida satoa ja kalustoa.

3 §

Tuen maksamisen edellytyksiä

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että mehiläistarhaaja hallitsee omistajana, vuokramiehenä taikka testamenttiin, muuhun perintöoikeudelliseen saantoon tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla 31 päivänä toukokuuta 2002 vähintään viittätoista talvehtinutta mehiläisyhteiskuntaa tuotantokauden 2002 ajan. Tukea ei makseta hakuvuoden keväällä tehdyistä jaokkeista ja parveilun seurauksena syntyneistä uusista mehiläisyhteiskunnista.

Mehiläistarhaajalla on viimeksi toimitetun tai sitä edeltävän verotuksen mukaan tai tuen

hakemista edeltävänä verovuonna oltava mehiläistaloustuotteiden myynnistä tuloa.

Jos 2 momentissa tarkoitetut tulot eivät käy ilmi suoraan veroilmoituksesta, hakijan tulee osoittaa ne veroilmoituksella sekä muistiinpanoilla, joista käy ilmi mehiläistalouden tulot ja menot.

Jos hakija on aloittanut mehiläistalouden harjoittamisen tuen hakemista edeltävän vuoden aikana tai sen jälkeen eikä voi osoittaa tuloja 2 tai 3 momentissa tarkoitetulla tavalla, hakijan tulee osoittaa, että hänellä on ollut toiminnan aloittamiseen tarvittavia hankintamenoja.

Jos kysymys on useamman mehiläistarhaajan yhdessä harjoittamasta mehiläistarhauksesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta mehiläistarhauksesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi mehiläistarhausta itse harjoittava mehiläistarhaaja, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää tukilain 3 §:n 2 momentin ikää koskevan edellytyksen.

4 §

Tuen suuruus

Pesäkohtaista tukea maksetaan enintään 12 euroa vuodessa mehiläisyhteiskuntaa kohti. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää 1 §:ssä säädetyn enimmäismäärän, tukea alennetaan.

5 §

Tuen hakeminen ja maksaminen

Pesäkohtaista tukea haetaan viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2002 maa- ja metsätalousministeriön mehiläistalouden kansallisen pesäkohtaisen tuen tukihakemuslomakkeella numero 204 siltä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolta, jonka toimialueella sijaitsevasta toimintapisteestä mehiläistaloutta harjoitetaan.

Pesäkohtainen tuki maksetaan mehiläistarhaajan hallinnassa 31 päivänä toukokuuta 2002 olleiden edellä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettujen mehiläisyhteiskuntien perusteella edellyttäen, että kyseisiä mehiläisyhteiskuntia on tuotantokauden aikana hoidettu

siten, että niistä on edellytykset kerätä normaali hunajasato.

Jos hakemuksessa ilmoitettujen mehiläisyhteiskuntien lukumäärä alenee tuotantokauden aikana, hakijan tulee ilmoittaa tästä kirjallisesti työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle 10 päivän kuluessa alenemisesta.

6 §

Tuen alentaminen ja epääminen

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta tukilain 16 §:ssä sekä tässä asetuksessa säädetyillä perusteilla.

7 §

Valvonnasta aiheutuvat seuraamukset

Jos hakemuksessa ilmoitetun ja tuen valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän erotuksen suhde todettuun lukumäärään on:

1) enintään 5 prosenttia tai enintään 2 mehiläisyhteiskuntaa, tuki maksetaan valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän mukaisena;

2) yli 5 prosenttia tai yli 2 mehiläisyhteiskuntaa ja enintään 20 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta alle 40 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena; sekä

4) 40 prosenttia tai yli, tukea ei makseta lainkaan.

8 §

Mehiläisyhteiskuntien hoitotapaan liittyvät seuraamukset

Jos mehiläisyhteiskuntien hoitotapa ei täytä 5 §:n 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia, kyseiselle mehiläisyhteiskunnalle ei makseta tukea. Jos hoitotapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuvaksi määriteltyjen seuraamusten vuoksi hylättävien mehiläisyh-

teiskuntien määrä ylittää 50 prosenttia haetusta, tukea ei makseta lainkaan.

10 §

Voimaantulo

9 §

Menettelysäännökset

Tukihakemus voidaan peruuttaa ennen valvonnasta ilmoittamista tai ennen tuen maksatusta.

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä toukokuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 394

Valtioneuvoston asetus**luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

kumotaan luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä 1 päivänä lokakuuta 1999 annetun asetuksen (924/1999) 7 § sekä

muutetaan asetuksen 1 §:n 1 momentin 2 kohta, 5 §:n 1 ja 3 momentti ja 6 § seuraavasti:

1 §

Liikenneluvan edellytykset

Liikennelupa myönnetään hakijalle, joka

2) on suorittanut hyväksytysti asianomaisen liikenneyrittäjäkurssin tai osoittanut hallitsevansa kurssia vastaavat tiedot näyttökokeessa taikka jolla on logistiikan alaan kuuluva tekniikan ammattikorkeakoulun tutkintotodistus;

5 §

Liikenneyrittäjäkurssi

Tavaraliikenteen yrittäjäkurssin pituus on vähintään 140 oppituntia. Kurssin opetus sisältöön ja sen loppukokeeseen tulee kuulua ainakin maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavana- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/26/EY liitteessä I

luetellut maanteiden tavaraliikennettä koskevat aihepiirit. Kurssi on suunniteltava niin, että 3 momentissa tarkoitettu liikennetraktoriyrittäjäkurssi voidaan suorittaa osana sitä. Liikennetraktoriyrittäjäkurssin suorittanut tai liikennetraktoriyrittäjäluvan saanut vapautetaan kurssin siitä osasta, joka on tarkoitettu liikennetraktoriyrittäjälle.

Liikennetraktoriyrittäjäkurssin pituus on vähintään 40 oppituntia. Kurssin opetus sisältöön ja sen loppukokeeseen tulee kuulua soveltuvin osin 1 momentissa mainitun direktiivin liitteen kansallista tavaraliikennettä koskevat aihepiirit. Oppilaitos antaa kurssista ja hyväksytystä kirjallisesta loppukokeesta todistuksen.

6 §

Näyttökoe

Tavaraliikenteen yrittäjäkurssi voidaan korvata näyttökokeella. Siihen hyväksytään henkilö, joka on:

1) toiminut yrityksen hallintoa, taloutta tai operatiivista toimintaa koskevissa vastuullisissa kuljetusalan tehtävissä vähintään kaksi vuotta; tai

2) suorittanut kaupallisen, hallinnollisen, teknisen, kuljetusalan tai vastaavan vähintään opistotasoisin tutkinnon ja toiminut 1 kohdassa tarkoitetuissa tehtävissä vähintään yhden vuoden.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun näyttökokeen voi korvata suppeammalla, vain ulkomaanliikenteen osuuden sisältävällä näyttökokeella, jos henkilö on suorittanut aiempien säännösten mukaisen kotimaan liikenneyritysjärjestyksen.

Liikennetraktoriyrittäjäkurssi voidaan korvata näyttökokeella. Siihen hyväksytään 1 momentissa mainittujen lisäksi henkilö, joka on toiminut maarakennus- tai metsäkonealan yrittäjänä vähintään kaksi vuotta ja elinkeinon harjoittaminen on käsittänyt myös kuljettamista moottoriajoneuvolla tai liikennetraktorilla.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2002.

Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Vanhempi hallitussihteeri Jorma Hörkkö

N:o 395

Valtioneuvoston asetus
kaavoitusmittausasetuksen 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *lisätään* 23 päivänä joulukuuta 1999 kaavoitusmittausasetukseen (1284/1999) 10 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

10 §

Maanomistajan huolehtiessa ranta-asema-
kaavan laatimisesta hänen on toimitettava
kaavan laadinnassa syntynyt pohjakartta kun-
nan säilytettäväksi ja käytettäväksi kunnan

viranomaistehtävissä sekä kiinteistönmuodos-
tamis- ja rekisteriviranomaisen tehtävissä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
kesäkuuta 2002.

Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Hallitussihteeri Jyrki Hurmeranta

N:o 396

**Liikenne- ja viestintäministeriön asetus
taksien reittitaksasta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Liikenneministeriön päätöksen mukaisesti säädetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 11 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 662/1994:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan säännöllisiin, tilausliikenteenä hoidettaviin kuljetuksiin, joissa kunta tai kuntayhtymä on tilaajana ja jotka hoidetaan tavanomaisella taksilla. Tässä asetuksessa säännöllisiksi katsotaan kuljetukset, joissa etukäteen tilattu kuljetus ajetaan samalla tai lähes samalla reitillä vähintään neljä kertaa 30 päivän aikana.

Tällä asetuksella säädetään ylimmästä sallitusta reittitaksasta.

2 §

Taksan rakenne

Reittitaksa voi koostua yhdestä tai useammasta osasta, joita voivat olla:

- 1) ajomatkamaksu;
- 2) odotusmaksu;
- 3) avustamislisä;
- 4) tavarankuljetuslisä.

3 §

Ajomatkamaksu

Ajomatkamaksu, joka määräytyy ajomat-

kan pituuden ja matkustajien lukumäärän perusteella, jaetaan neljään taksaluokkaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti. Taksaluokkien matkustajamäärä on erilainen koulukuljetuksissa ja muissa ajoissa, joihin reittitaksaa sovelletaan. Muissa kuin koulukuljetuksissa kaksi alle 12-vuotiasta lasta lasketaan yhdeksi henkilöksi.

Taksaluokka määräytyy suurimman yhtäaikaan kyydissä olevan matkustajamäärän perusteella. Koulukuljetuksissa oppilaiden satunnaiset poissaolot eivät vaikuta taksaluokan määräytymiseen.

Jollei toisin ole sovittu, reitin alku- ja päätepisteenä pidetään kuljetusta hoitavan autoilijan asemapaikkaa.

4 §

Odotusmaksu

Odotusajalta saadaan periä odotusmaksua enintään 2,25 euroa jokaiselta täydeltä viiden minuutin ajanjaksolta. Odotus ei katkaise reittiä.

Odotusmaksu saadaan periä vain, jos reittiin sisältyy vesistöjen ylittäminen lautalla tai lossilla tai jos odotusmaksun perimisestä ja sen määrästä on erikseen sovittu tilaajan kanssa.

5 §

Avustamislisä

Kuljetuksesta saadaan periä enintään 6,20 euron suuruinen avustamislisä, jos matkustajan kuljettaminen edellyttää autoa, jossa on asianmukainen paari- tai vammaisvarustus edellyttäen, että avustamislisän perimisestä on erikseen sovittu tilaajan kanssa.

6 §

Tavarankuljetuslisä

Isokokoisten esineiden ja koirien kuljetta-

Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

misesta saadaan periä enintään 2,00 euron suuruinen lisämaksu. Lisämaksua ei saa kuitenkaan periä matkustajan tavanomaisista matkatavaroista eikä näkövammaisen opaskoirasta.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä kesäkuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan taksien reittitaksasta 8 päivänä kesäkuuta 2001 annettu liikenne- ja viestintäministeriön asetus (491/2001).

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Osastopäällikkö, ylijohtaja Harri Cavén

Maksut euroina:

Reitin pituus enintään km	Taksaluokka I 1—4 oppilasta 1—2 henkilöä	Taksaluokka II 5—7 oppilasta 3—4 henkilöä	Taksaluokka III 8—10 oppilasta 5—6 henkilöä	Taksaluokka IV 11—13 oppilasta 7 tai useampia henkilöitä
5	7,65	8,45	8,80	9,55
10	9,15	10,10	10,55	11,45
15	11,65	12,85	13,45	14,60
20	14,15	15,60	16,30	17,70
25	16,65	18,30	19,15	20,80
30	19,15	21,10	22,05	23,95
35	21,65	23,80	24,85	27,05
40	24,15	26,55	27,75	30,20
45	26,60	29,30	30,60	33,25
50	29,15	32,05	33,50	36,40
55	31,65	34,80	36,40	39,55
60	34,15	37,55	39,25	42,65
65	36,65	40,30	42,15	45,80
70	39,15	43,05	44,50	48,90
75	41,60	45,75	47,85	52,00
80	44,10	48,50	50,70	55,10
85	46,60	51,25	53,60	58,25
90	49,10	54,00	56,50	61,40
95	51,60	56,75	59,30	64,45
100	54,10	59,50	62,25	67,65
yli 100 km	0,55 €/km	0,61 €/km	0,64 €/km	0,69 €/km

Muissa kuin koulukuljetuksissa kaksi alle 12-vuotiasta lasketaan yhdeksi henkilöksi.

N:o 397

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus taksitaksasta

Annettu Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Liikenneministeriön päätöksen mukaisesti säädetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 11 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 662/1994:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan henkilöautolla harjoitettavaan tilausliikenteeseen. Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta kunnan tai kuntayhtymän tilaamiin säännöllisiin kuljetuksiin, joita hoidetaan tavanomaisella taksilla.

Tällä asetuksella säädetään ylimmästä sallitusta taksitaksasta.

2 §

Taksarakenne

Taksitaksa voi koostua kahdesta tai useammasta osasta, joita voivat olla:

- 1) perusmaksu;
- 2) ajomatkamaksu;
- 3) odotusmaksu;
- 4) ennakkotilausmaksu;
- 5) avustamislisä;
- 6) lentokenttälisä;
- 7) tavarankuljetuslisä.

3 §

Perusmaksu

Perusmaksuna saadaan periä enintään 4,00 euroa, jos kuljetus alkaa muina arkipäivinä

kuin lauantaisin kello 6:n ja 20:n välisenä aikana tai lauantaisin, kirkollisten juhlapäivien, uudenvuoden, vapunpäivän ja itsenäisyyspäivän aattona kello 6:n ja 16:sta välisenä aikana. Muina aikoina perusmaksu on enintään 6,20 euroa.

4 §

Ajomatkamaksu

Ajomatkamaksu, joka määräytyy ajomatkan pituuden ja matkustajien lukumäärän perusteella, jaetaan neljään taksaluokkaan seuraavasti:

Taksaluokka I:	
(1—2 henkilöä)	1,02 €/km
Taksaluokka II:	
(3—4 henkilöä)	1,22 €/km
Taksaluokka III:	
(5—6 henkilöä)	1,33 €/km
Taksaluokka IV:	
(yli 6 henkilöä)	1,43 €/km

Kaksi alle 12-vuotiasta lasta lasketaan yhdeksi henkilöksi matkustajien lukumäärää laskettaessa.

Mikäli asiakkaan kuljettaminen edellyttää autoa, jossa on asianmukainen parivarustus, ajomatkamaksu määräytyy taksaluokan III mukaisesti.

5 §

Odotusmaksu

Odotusajalta saadaan periä odotusmaksua enintään 29,20 euroa tunnilta.

Edellä 1 momentissa mainitun lisäksi odotusmaksua saadaan periä:

1) ajomatkamaksun sijasta, jos ajo liikenteen ruuhkautumisen tai muun vastaavan syyn takia on niin hidasta, että odotusmaksu tulee ajomatkamaksua korkeammaksi;

2) ajalta, joka kuluu kuljetuksessa tarvittavien paarien noutamiseen ja asentamiseen, asemapaikan ulkopuolelta ennen kuljetuksen alkua, kuitenkin enintään 30 minuutilla;

3) silloin, kun kuljetuksen päättyessä paluumatkaan asemapaikalle sisältyy vesistöjen ylittämistä lautalla tai lossilla ja odotusajan kesto ylittää 30 minuuttia.

6 §

Lisämaksut

Kuljetuksesta saadaan periä seuraavat lisämaksut:

1) enintään 5,10 euron suuruinen ennakkotilausmaksu silloin, kun kuljetus on tilattu vähintään 30 minuuttia ennen asiakkaan ilmoittamaa lähtöaikaa;

2) lentokenttälisä, joka on yhtä suuri kuin se maksu, jonka luvanhaltija joutuu maksamaan päästäkseen lentokentällä matkustajaterminaalin alueelle noutamaan asiakasta;

3) enintään 9,25 euron suuruinen avustamislisä, jos asiakkaan kuljettaminen edellyttää autoa, jossa on asianmukainen pari- tai vammaisvarustus.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua ennakkotilausmaksua ei kuitenkaan saa periä:

1) sosiaalihuoltoasetuksen (607/1983) 9 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

2) vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen (759/1987) 5 ja 6 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

3) kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain (519/1977) 39 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

4) sairausvakuutuslain (364/1963) 10, 11 ja 31 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

5) kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta annetun lain (610/1991) 7 a §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

6) kansaneläkelain (347/1956) 36 ja 46 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

7) kutsujoukkoliikenteenä järjestetyistä kuljetuksista;

8) koululaiskuljetuksista.

Muiden kuin tässä asetuksessa säädettyjen lisämaksujen periminen ei ole sallittua.

7 §

Tavarankuljetuslisä

Isokokoisten esineiden ja koirien kuljettamisesta saadaan periä enintään 2,00 euron suuruinen lisämaksu. Lisämaksua ei saa kuitenkaan periä matkustajan tavanomaisista matkatavaroista eikä näkövammaisen opas-koirasta.

8 §

Maksuista ilmoittaminen

Taksitaksan mukaisista maksuista ilmoitettaessa on noudatettava kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamisesta markkinoinnissa annetun asetuksen (1359/1999) 11 §:n säännöksiä.

9 §

Taksamittari

Taksamittarin asentamisessa ja sinetöimisessä on noudatettava ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen (1256/1992) 95 §:n säännöksiä.

Taksimatkan hinta määräytyy taksamittaria käyttäen paitsi niissä tapauksissa, joissa asiakkaan kanssa on sovittu tässä asetuksessa säädettyjä enimmäishintoja alemmasta korvauksesta. Jos taksamittari on epäkunnossa tai sen sinettiside on korjauksen vuoksi tai muusta erityisestä syystä murrettu, on noudatettava taksien reittitaksasta annettua liikenne- ja viestintäministeriön asetusta (396/2002).

10 §

Taksamittarin käyttö

Liikenneluvan mukaisen asemapaikan ympärillä olevaa aluetta, joka määritellään käyttäen 2,5 kilometrin pituista sädettä, kutsutaan tässä pykälässä toiminta-alueeksi. Toiminta-alue voi olla myös laajempi.

Toiminta-alueella asiakkaan luokse ajetaan perusmaksulla. Taksamittari käynnistetään matkustajien lukumäärän mukaista taksaluokkaa vastaavasti sitten, kun auto on matkustajan tai matkustajien käytettävissä. Jos kyseessä on ennakkotilaus, taksamittarin saa käynnistää vasta tilauksen mukaisena aikana.

Silloin kun asiakas tilaa auton toiminta-alueen ulkopuolella olevaan paikkaan, taksamittari käynnistetään taksaluokkaa I vastaavasti toiminta-alueen rajalla. Jos matkustajien

lukumäärän perusteella on oikeus periä taksaluokkaa I korkeampaa maksua, voidaan mittari nollata ja käyttää paluumatkalla matkustajamäärän mukaista taksaluokkaa.

Asiakkaan ollessa kyydissä taksamittari saa olla käynnissä ajettaessa toiminta-alueella. Toiminta-alueen ulkopuolella mittari saa olla käynnissä vain yhteen suuntaan ja odotusajana.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä kesäkuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan taksitaksasta 8 päivänä kesäkuuta 2001 annettu liikenne- ja viestintäministeriön asetus (492/2001).

Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Osastopäällikkö, ylijohtaja Harri Cavén

N:o 398

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä sekä maatalouden ympäristötuen koulutukseen liittyvästä tuesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä 30 päivänä kesäkuuta 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (646/2000) 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 2 momentti, 34 §:n 3 momentti ja liitteen 1 osa H, sellaisina kuin niistä ovat 32 §:n 1 momentti asetuksessa 463/2001 ja 33 §:n 2 momentti asetuksessa 1278/2001, sekä
lisätään asetukseen uusi 34 b § seuraavasti:

32 §

Tuen maksaminen

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että kasvulohkolomakkeella numero 102B muussa käytössä ilmoitettujen kasvien istutus tai kylvö tehdään viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Edellisestä poiketen voidaan tämän jälkeen kylvettäville, satoa kyseisenä vuonna tuottaville, 33 §:ssä tarkoitetun ryhmän 1 puutarhakasveille maksaa tuki, jos lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään kesäkuun 30 päivänä. Jos esikasvia ei kylvetä, tästä on ilmoitettava maatalon sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Tällöin kyseiselle lohkolle ei makseta perus- ja lisätoimenpiteiden tukea. Esikasvia ei kuitenkaan vaadita ja tuki voidaan maksaa, jos kyseessä on salaattikasvit, kiinankaali, kukkakaali tai parsakaali. Rehualana ja peltokasvien (C)-tukikäytössä ilmoitettujen lohkojen viimeinen kylvöpäivä määräytyy peltokasvien tuen tukiehtojen mukaan.

33 §

Puutarhakasvien ryhmät 1 ja 2

— — — — —
 Puutarhakasvien ryhmään 2 luetaan ne kasvulohkot, joilla kasvatetaan marja- ja hedelmäkasveja sekä taimitarhakasveja. Hedelmä- ja marjakasveihin luetaan muun muassa omena, luumu, kriikuna, kirsikka, päärynä, makea pihlajanmarja, mansikka, mustaherukka, punaherukka, valkoherukka, viherherukka, karviainen, vadelma, mesivadelma, mustavatkka, mesimarja ja jalomaarain, tyrni, pensasmustikka, marja-aronia, ruusu ruusunmarjojen tuotantoon, ruusukvitteni, tuomipihlaja, puolukka, karpalo ja lakka. Taimitarhakasveilla tarkoitetaan monivuotisten koristekasvien eli perennoiden, pensaiden ja puiden sekä marja- ja hedelmäkasvien taimituotantoa, johon luetaan myös katu- tai puistopuuviljelykset. Taimitarhakasveihin luetaan myös pellolla kasvatettavat monivuotiset puut ja pensaat, joista korjataan ammatillisesti vuosittain leikkohavuja tai leikkovihreää. Taimitarhaviiljelyalaan kuuluu myös

pistokkaiden ja astiataimien tuotanto kasvu-
lohkoilla katteiden alla, esimerkiksi kevyissä
muovihuoneissa. Metsäpuiden taimiaineiston
tuottamisesta tai joulupuiden kasvatuksesta ei
makseta ympäristötukea.

34 §

Ympäristötuen ehtoihin liittyvien koulutusten hyväksyminen

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseu-
tuosaston on kirjallisesti ilmoitettava koulu-
tuksen järjestäjälle viimeistään 10 työpäivää
ennen koulutusajankohtaa, hyväksyykö se
koulutuspäivän ympäristötukijärjestelmän
mukaiseksi viljelijäkoulutukseksi. Koulutus
on hyväksyttävä, jos sen voidaan todeta
täyttävän tämän asetuksen mukaiset koulu-
tukselle asetetut ehdot. Tarvittaessa, mikäli
edellä mainitut ehdot eivät täyty, työvoima- ja
elinkeinokeskuksen maaseutuosaasto voi esit-
tää tehtäväksi koulutusohjelman tai koulutta-
jien osalta muutoksia, jotka ovat koulutus-
päivän ympäristötukijärjestelmän mukaiseksi
koulutukseksi hyväksymisen ehtona.

34 b §

Ympäristötuen ehtoihin liittyvien koulutusten suorittaminen etäkoulutuksena

Viljelijä voi vain poikkeustapauksissa suo-
ritttaa etäkoulutuksena ympäristötuen ehtoihin
liittyvät koulutukset. Kasvinsuojeluaineiden
käyttökoulutusta ei voi suorittaa etäkoulutuk-
sena. Poikkeustapauksia, joissa etäkoulutus
voidaan hyväksyä, ovat muun muassa vilje-

lijän tai jatkuvaa huolenpitoa vaativan per-
heenjäsenen sairaus tai vamma sekä kohtuut-
toman pitkä tai hankala matka lähimpään
koulutustilaisuuteen.

Viljelijän on haettava oikeutta suorittaa
koulutus etäkoulutuksena työvoima- ja elin-
keinokeskuksen maaseutuosaastolta siihen tar-
koitetulla lomakkeella. Työvoima- ja elinkei-
nokeskuksen maaseutuosaasto antaa asiasta
päättöksen, johon saa hakea muutosta siten
kuin säädetään maaseutuelinkeinojen tukiteh-
tävää hoidettaessa noudatettavasta menette-
lystä annetun lain (1336/1992) 10 §:ssä.

Etäkoulutuksen suorittamiseen sisältyy vil-
jelijän itseopiskelu ja osallistuminen hyväk-
syttävästi kirjalliseen kuulusteluun. Maatilan
monimuotoisuuskohteet -lisätoimenpiteen va-
linneen on lisäksi laadittava oman tilan
monimuotoisuus -suunnitelma, joka on pa-
lautettava kuulustelun yhteydessä. Työvoima-
ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaasto ilmoit-
taa ja tarvittaessa toimittaa 2 momentissa
tarkoitettua oikeuden saaneelle viljelijälle etä-
koulutusmateriaalin, joka viljelijän on opis-
keltava itsenäisesti ennen kuulustelua. Kirjal-
lisen kuulustelun voi hyväksyä vain 34 §:n 1
momentissa tarkoitettu työvoima- ja elinkei-
nokeskuksen etukäteen hyväksymä taho tai
henkilö. Kyseisen tahon tai henkilön on
annettava viljelijälle kirjallinen todistus kuu-
lustelusta silloin, kun se on hyväksytysti
suoritettu.

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä
toukokuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä-
miin toimenpiteisiin.

Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri Raimo Tammilehto

Hallitussihteeri Maija Kaukonen

Osa H**Maitohuoneen pesuvesien käsitleminen**

Lypsykarjatilalla maitohuoneen pesuvedet on johdettava joko:

- lietesäiliöön, virtsasäiliöön tai erilliseen omaan säiliöön,
- maa- tai juurakkopuhdistamoon tai
- pienpuhdistamoon tai kunnalliseen jätevedenpuhdistamoon.

Maitohuoneen pesuvesien määrä on arvioitava käsittelyratkaisun oikeaa mitoitus varten. Arvio on tehtävä lypsykoneen ja tilasäiliön pesujen sekä muun vedenkulutuksen vaatiman vesimäärän perusteella.

Maapuhdistamolla tarkoitetaan tässä maasuodatinta tai imeytyskenttää. Maapuhdistamoon ei saa johtaa jätemaitoeria. Maapuhdistamoon voidaan johtaa sekä maitohuoneen pesuvesiä että asumisjätevesiä.

Maasuodatin on maahan kaivettu tai osittain pengerretty hiekkapuhdistamo, jossa jätevedet suodatetaan muualta tuotujen maamassojen läpi. Maasuodattimen rakenteet ovat: tuloviemäri, saostuskaivojärjestelmä tai saostussäiliö, jakokaivo, suodatinosa imeytysputkineen, kokoomakaivo ja purkuviemäri. Suodatinosan kokonaisrakennekorkeuden on oltava vähintään kaksi metriä. Suodattimena toimii suodatinhiekkakerros, jonka kokonaispaksuuden on oltava vähintään 80 cm. Fosforin poistoa voidaan tehostaa esimerkiksi sekoittamalla suodatinkerrokseen fosforia sitovaa ainesta tai maasuodattimen eteen tai perään asennettavalla fosforinpoistoyksiköllä. Maasuodatin mitoitetaan ensisijaisesti pesuveden sisältämän orgaanisen aineen määrää kuvaavan biologisen hapenkulutuksen (BHK) mukaan. BHK määritetään laboratorioanalyyseissä ja sen määrä maasuodattimen neliometriä kohden vuorokaudessa voi olla enintään 6-9 grammaa. Mikäli BHK-pitoisuutta ei voida analysoida, mitoitetaan puhdistamo vesimäärälle 12-13 litraa neliometriä kohti vuorokaudessa.

Jos maasuodattimeen johdetaan myös asumisjätevesiä, niiden määrä on otettava huomioon mitoituksessa.

Imeytyskenttä on rakenteeltaan samankaltainen kuin maasuodatin. Imeytyksen on tapahduttava paikalla olevaan maaperään ja sitä voidaan tehostaa suodatinhiekkakerroksella. Maaperän on oltava karkeata hiekkaa tai läpäisevää moreenia. Maaperän sopivuus imeytykseen sekä kentän mitoitus on selvitettävä etukäteen yhdessä alan asiantuntijan kanssa. Imeytyskentän mitoitus maitohuonepesuvesille on 5-20 litraa neliometriä kohden vuorokaudessa maaperästä riippuen. Imeytyskenttää ei saa rakentaa tärkeälle tai muutoin veden hankintaan soveltuvalla pohjavesialueelle. Pohjaveden pinnan on oltava vähintään metrin verran imeytyspintaa syvemmällä.

Juurakkopuhdistamolla tarkoitetaan rakennettua kosteikkoja, jossa kasvit, esimerkiksi järvi-ruoko, puhdistavat jätevettä yhdessä maa-aineksen kanssa. Juurakkopuhdistamon rakenteet ovat saostuskaivot, kaivettu tiivis allas, jossa kasvillisuus istutetaan sopivaan maa-ainekseen, purkuputki ja purkukaivo. Juurakkopuhdistamo mitoitetaan samoilla periaatteilla kuin maapuhdistamo.

Pienpuhdistamoita ovat kokonaan tai osittain tehdasvalmisteiset puhdistamot, esimerkiksi panospuhdistamot. Pienpuhdistamoissa esikäsittelynä on saostuskaivo ja käsitelty jätevesi johdetaan pintavesiin. Aktiiviliete-periaatteella toimivassa panospuhdistamossa jätevettä ilmastetaan ja selkeytetään prosessialtaassa valmistajan ohjeiden mukaan. Jäteveteen voidaan lisätä fosforia saostavaa kemikaalia ja neutralointiaineita. Pienpuhdistamoa hankittaessa on varmistettava laitteen soveltuvuus maitohuoneen pesuvesille ja selvítettävä huollon tarve. Pienpuhdistamoja on huollettava säännöllisesti.

Kaikkien puhdistusjärjestelmien toimintaa on seurattava ja huollettava.

Ehdon täyttymisestä on ilmoitettava sitoumus- tai tukihakemuslomakkeella vuosittaisen tukihaun yhteydessä.

N:o 399

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maatalouden ympäristötuen erityistuesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalouden ympäristötuen erityistuesta 30 päivänä kesäkuuta 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (647/2000) 1 §:n 1 momentti, 9 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti, 17 §, 19 §:n 3 momentti sekä 24 §:n 2 ja 3 momentti, sekä
lisätään asetukseen uusi 1 a § seuraavasti:

1 §

Sopimusten hakeminen

Hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön kyseessä olevaa sopimusta koskevalle lomakkeelle tai maa- ja metsätalousministeriön kyseiselle vuodelle vahvistaman kaavan mukaiselle atk-tulosteelle. Sopimuksen teon edellyttämät liitteet on toimitettava työvoima- ja elinkeinokeskukseen, jäljempänä TE-keskus, sopimuskauden alkuun mennessä. Suunnitelmiin perustuviin hakemuksiin on liitettävä 2 §:ssä tarkoitetut edellytykset täyttävä suunnitelma sekä tarvittavat muun lainsäädännön edellyttämät luvat.

1 a §

Sopimuksen tai sen osan vaihtaminen toiseksi sopimukseksi

Sopimus tai sen osa voidaan vaihtaa toiseksi erityyppiseksi sopimukseksi sen voimassaoloaikana edellyttäen, että tällaiseen vaihtoon sisältyy ilmeisiä etuja ympäristön kannalta ja voimassa oleva sopimus tehostuu

merkittävästi. Jos kyseessä on 10-vuotinen sopimus tai sen osa, joka vaihdetaan 5-vuotiseksi sopimukseksi, alkaa vaihtamishetkellä uusi 5-vuotinen sopimus. Jos kyseessä on 5-vuotinen sopimus tai sen osa, joka vaihdetaan 10-vuotiseksi sopimukseksi, alkaa vaihtamishetkellä uusi 10-vuotinen sopimus. Sopimuskausi jatkuu normaalisti mahdollisesti voimaan jäävän alkuperäisen sopimuksen osalta, jonka pinta-ala vaihtamisen jälkeen pienenee.

Sopimuksen vaihtamista voidaan hakea sopimusten vuosittaisena hakuaikana. Sopimuksen vaihtamisen perusteella tehtävää uutta sopimusta voidaan hakea alkavaksi voimassaolevan sopimuksen sopimuskauden mukaisesti eli 1 päivänä kesäkuuta alkavaksi tai 1 päivänä lokakuuta alkavaksi. Erityistuki maksetaan vaihtamisen jälkeen uuden sopimuksen mukaisena. Aiemman sopimuksen tai sen osan voimassaolon päättymisen vaihtamisen vuoksi ei aiheuta viljelijälle aiemmin maksettujen erityistukien takaisinperintää. Jos kyseessä on suunnitelmaan perustuvan sopimuksen vaihtaminen tai suunnitelmaan perustuvaan sopimukseen vaihtaminen, alueelliselta ympäristökeskukselta on pyydettävä lausunto asiassa.

Sopimuksen osan vaihtaminen toiseksi sopimukseksi ei aiheuta luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 49 §:n mukaista sopimusalan vähenemistä. Jos kuitenkin viljelijä luopuu uudesta vaihtamisen jälkeen tehdystä sopimuksesta kokonaisuudessaan ja alkuperäinen sopimus jää voimaan, lasketaan poistuvat alueet vähenemiseksi aiempaan alkuperäiseen sopimukseen.

9 §

Erityistuen vuosittaisen maksatuksen hakeminen ja maksaminen

Jos viljelijällä on sopimus lannan käytön tehostamisesta, hänen on vuosittain viimeistään 31 päivänä lokakuuta tehtävässä maksatushakemuksessa ilmoitettava sopimuslohkoittain, kuinka paljon ja minkä tyyppistä lantaa millekin kasvulohkolle on levitetty päättyvän kasvukauden aikana. Jos lantaa levitetään vain sopimukseen kuuluvan peruslohkon osalle ja kyseiselle alalle haetaan erityistuen maksatusta, on kyseisestä peruslohkon osasta muodostettava oma kasvulohkonsa, jotta erityistuki voidaan maksaa.

15 §

Viljelijää koskevat edellytykset

Viljelijällä on oltava riittävä luonnonmukaisen tuotannon ammattitaito. Hänen on oltava perehtynyt luonnonmukaisen maataloustuotannon perusteisiin ja oltava valmis täydentämään tietojaan ja taitojaan luonnonmukaisesta viljelystä. Viljelijän tai tilanhoidosta vastaavan henkilön on suoritettava vähintään viiden päivän laajuinen luonnonmukaisen viljelyn peruskurssi tai hänellä on muuten oltava vastaavat tiedot luonnonmukaisen maataloustuotannon harjoittamisesta. Jos kyseessä on yhteisömuodossa harjoitettava maatilatalous, on maatilan hoidosta vastaavan henkilön täytettävä kyseinen koulutusvaatimus.

17 §

Viljelyedellytykset

Hakemukseen, jolla haetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevaa sopimusta, on liitettävä kartta maatilan viljelyistä peltoalueista ja kirjallinen vähintään viisivuotinen koko sopimuskauden käsittävä viljelykiertosuunnitelma, jossa on määriteltävä kullakin loholla vuosittain viljeltävät kasvilajit tai -lajiryhmät. Liitekarttana on käytettävä digitoitujen peruslohkokarttojen jäljennöksiä tai jos näitä ei ole käytettävissä, voidaan lohkot ilmoittaa 1:5 000 ortokartoilla tai 1:10 000 peruskartoilla. Maatilan viljelykierron on oltava luonnonmukaisen tuotannon kannalta tarkoituksenmukainen. Viljelykiertosuunnitelmaa voi muuttaa kesken sopimuskauden edellyttäen, että neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 säännösten mukaisia tuotantösääntöjä noudatetaan. Viljelykiertosuunnitelman ja siihen tehtävät muutokset voi tehdä joko viljelijä itse tai viljelijä ja neuvoja yhdessä. Viljelykiertosuunnitelman tarkastaa TE-keskuksen luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholijuomien valvonnan järjestämisestä annettun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen nojalla valtuuttama tarkastaja.

Kasvinviljelytilalla, jolla on luonnonmukaista tuotantoa koskevassa sopimuksessa sitouduttu siirtämään pellot luonnonmukaiseen tuotantoon, on neljäntenä ja viidentenä sopimusvuotena oltava viljelyksessä viljaa, perunaa, sokeri- tai rehujuurikkaita, öljykasveja, kuitukasveja, vihanneksia mukaan lukien yrtit, marjoja tai hedelmiä yhteensä vähintään 30 prosenttia luonnonmukaisessa tuotannossa olevasta peltoalasta. Poikkeustapauksissa voidaan kuitenkin hyväksyä neljännen ja viidennen sopimusvuoden vuosittaiseksi määräksi keskimäärin 30 prosenttia, jos se maatilan yksittäisten lohkojen pintaalojen ja viljelykierron tarkoituksenmukaisuuden kannalta on perusteltavissa. Kasvinviljelytilalla, jolla pellot ovat jo luonnonmukaisessa tuotannossa, on oltava viljelykierrossa viljaa, perunaa, sokeri- tai rehujuurikkaita, öljykasveja, kuitukasveja, vihanneksia mukaan luettuna yrtit, marjoja tai hedelmiä

yhteensä vähintään 30 prosenttia luonnonmukaisessa tuotannossa olevasta peltoalasta.

Sopimuslohkolla, jonka osalta maksetaan erityistukea, viljeltävä nurmi ei saa olla neljää satovuotta vanhempi lukuun ottamatta laidun-, sinimailas- ja vuohenhernealoja, joiden osalta voidaan hyväksyä vanhempikin nurmi, jos nurmen kasvukunto on edelleen hyvä. Vaatimus nurmen uusimisesta ei koske pientareita, suojakaistoja eikä säännösten sallimia viljelytekniisiä päisteitä. Koko sopimusala voi olla nurmea vain kotieläintiloilla, jos sato käytetään pääosin oman karjan rehuksi. Peltokasvien viljelykierrossa saa olla enintään 50 prosenttia samaa viljalajia, perunaa tai saman kasvisuvun yksivuotisia erikoiskasveja kuten esimerkiksi rypsiä ja rapsia.

Sadon käyttäminen lohkon lannoitukseen eli niin sanottu viherlannoitusnurmi hyväksytään enintään kahtena peräkkäisenä vuotena ja vain, jos viherlannoitus on viljelykiertosuunnitelmaan erikseen merkitty. Tällöin viherlannoitusnurmi ilmoitetaan ensimmäisenä vuotena peltokasvien tuen mukaisena kesantona ja toisena vuotena viherlannoitusalanana. Kasvuston perustamiseen käytetyn siemenen painosta on oltava vähintään 20 prosenttia sellaisia typensitojakasvin siemeniä, jotka hyväksytään peltokasvien tuen mukaisiksi kesantokasveiksi. Kyseisiä lohkoja voidaan hyväksyä pinta-alaltaan enintään yhtä paljon kuin on viljelykiertoon kuuluvien muiden kasvulohkojen pinta-ala. Kasvuston perustaminen ilman typensitojakasveja voidaan hyväksyä vain silloin, kun se on tarkoituksenmukaista ottaen huomioon viljelykierron ja seuraavan kasvilajin viljelyvaatimukset. Palkokasvittoman viherlannoitusnurmen on tällöin oltava merkittynä kirjalliseen viljelykiertosuunnitelmaan. CAP-kesantovuonna saa kyseiseltä alalta korjata sadon vain silloin, kun kasvustosta pääosa eli yli 40 % on nurmipalkokasveja ja lohko on ilmoitettu kasvulohkolomakkeella luomukesannoksi. Jos seoksessa on viljaa ja/tai nurmiheinäkasveja, viljan ja/tai nurmiheinäkasvien satoa ei saa korjata erikseen. Seoskasvuostossa saa olla nurmipalkokasvien lisäksi vain viljaa ja/tai nurmiheinäkasveja, kun kasvustosta pääosa eli yli puolet on nurmipalkokasveja.

19 §

Sopimus lannan käytön tehostamisesta

TE-keskuksen maaseutuosaston on sopia musta tehtäessä otettava huomioon, että kuljetusmatka luovuttavalta tilalta lantaa vastaanottavalle tilalle on kohtuullinen ja vuosittain vastaanotettava lantamäärä on sellainen, että se on mahdollista käyttää tilan peltojen lannoitteeksi ympäristötuen ehtojen mukaisesti. Erityistuki maksetaan niille peltohehtaareille, joille vastaanotettua lantaa on levitetty vähintään kymmenen m³, turkiseläinten ja siipikarjan lantaa viisi m³, hehtaaria kohti.

24 §

Sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta

Sopimuseläinten on kuuluttava vähintään yhteen luotettavaan tarkkailu- tai rekisteröintijärjestelmään, josta ilmenee eläinten polveutuminen. Hyväksyttäviä rekistereitä ovat lammas-tarkkailurekisteri, vuohirekisteri, karjan-tarkkailurekisteri, kantakirjarekisteri ja geenipankkirekisteri.

Sopimuseläimistä pidetään valitun tarkkailu- tai rekisteröintijärjestelmän mukaista kirjauksia, josta ilmenee eläinten sukupuoli, syntymätunnus, syntymäaika, rotutunnus tai isä ja emänisä sekä lisäksi tiedot eläimen käytöstä rodun lisäämiseen. Jos eläin on ostettu toiselta tilalta, on ilmoitettava, miltä tilalta eläin on tullut. Polveutumistiedoissa ilmoitetaan eläimen syntymätunnus tai muu vastaava tunnus, syntymäaika, rotutunnus tai isä ja emänisä, joiden on oltava hakemuksessa ilmoitettua rotua. Erityistuen saajalta voidaan tarvittaessa pyytää myös tiedot emänemän rodusta sopimuseläimen rodun varmentamiseksi.

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä toukokuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän asetuksen 1 a §:ää, 9 §:n 3 momenttia, 15 §:n 1 momenttia, 17 §:ää, 19 §:n 3 momenttia sekä 24 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan myös vuonna 2000 ja 2001 alkaneisiin sopimuksiin.

Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Hallitussihteeri Maija Kaukonen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 391—399, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904